

hvis man paa dette Punkt havde stillet sig anderledes, end man har gjort. Men det, at der fra den radikale Regerings Side stilles Forslag om saa store Militærudgifter, betyder selvfølgelig ikke, at det radikale Venstre ikke forbeholder sig under en anden Situation end den, der foreligger nu, og som ikke kan vare længe — deri er jeg ogsaa ganske enig med det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at en saa ekstraordinær Situation neppe kan vare længe, dog, tror jeg sikkert, længe nok til, at vi skal faa bragt den store Sag, som det hele drejer sig om; i sikker Havn — at genoptage sit Arbejde for, at Militærudgifterne kan komme til at gaa ned med betydelige Beløb. Jeg ønsker ikke paa dette Tidspunkt at komme ind paa Enkeltheder i Finanslovsforslaget, der kan maaske siden blive Lejlighed til at komme ind paa nogle enkelte Punkter, men jeg skal slutte her med Ønsket om, at det maa blive en fredelig Forhandling, at der, som det ogsaa blev udtalt af den ærede foregaaende Taler, ikke maa komme flere Rivningsflader, som i ringeste Maade kan gribe forstyrrende ind i det store Arbejde, som vi dog først og fremmest er samlede for at udføre.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): I Anledning af de Bemærkninger, der er fremsatte af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), vil jeg tillade mig at meddele, at hele Undersøgelsesmateriale vedrørende Bramminge-Ulykken befinder sig under Trykning. Jeg forventer med Sikkerhed at kunne fremlægge saavel Statspolitichefens som Statsbaneauditørens Indberetning paa Lørdag og de Bilag, der slutter sig hertil, en Gang i næste Uge.

Wulff: Jeg havde tænkt mig udelukkende at komme ind paa rent saglige Emner, eftersom den politiske Debat i ikke ringe Grad blev ført under Grundlovsbehandlingen for kort Tid siden og da paa min Gruppens Vegne blev ført af vor Ordfører. Jeg skal dog sige nogle ganske faa Ord i Anledning af forskellige Udtalelser, der er faldet her i Dag. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), som roste det Forslag til en Grundlovsforandring, som han vedkendte sig som sit eller sit Partis Barn og gjorde Forordning paa Paterniteten til — aabenbart af Frygt for, at andre skulde gøre det —, sagde om dette Forslag, at det havde kostet andre, de Radikale og særlig Social-

demokraterne, store Ofre at gaa med til det. Deri tror jeg, det ærede Medlem tager fejl, og det ærede Medlem vil ogsaa have hørt, at den Taler, som her førte Ordet paa Socialdemokraternes Vegne, af fuldt Hjerte anbefalede det og vilde støtte det. Hvad vil det nemlig sige at bringe Offer? Ved mangen Lejlighed kalder man det et Offer, naar man forlanger 1 Kr. og nøjes med 90 Øre; man har intet i Forvejen, faar de 90 Øre, men kalder det et Offer, at man ikke faar Kronen. Jeg tror, det er en Overdrivelse at beklage dem, der bringer et Offer af denne Art, og det forholder sig paa ganske lignende Maade med det, Socialdemokraterne nu kræver med Hensyn til en Grundlovsændring. For et Aars Tid siden blev Socialdemokratiets Mening om den Ting illustreret ved en ganske oplysende Tegning i Bladet „Social-Demokraten“. Man saa der den højtærede forhenværende Konseilspræsident sidde træt ved Vejkanten med noget, som kaldtes Venstres Forslag, og der stod nedenunder: Hertil og ikke længere. Men et lille Stykke videre ud stod en Søjle, paa skreven: Juni-Grundlovens lige og almindelige Valgret. Og et lille Stykke længere ude, yderst ved Vejen, stod der en Regnbue med Paaskriften: Socialdemokratiets Etkammersystem. Der er ikke Tvivl om, hvad der mentes dermed, nemlig, at ved den tidligere Regerings Forslag var der bragt noget frem, som førte et meget betydeligt Stykke hen ad Vejen mod det Maal, Socialdemokratiet ønsker at naa, og at det derfor af alle Kræfter støttede dette Forslag, som det ikke havde kunnet vente at faa, som var en rød Fane, der faldt ned til det fraoven. Jeg tror ikke, der er Grund til at beklage Socialdemokraterne som Offerlam, fordi de støtter det Forslag og ikke har faaet alt, hvad de ønsker. Jeg tror, at hvis de opnaar dette Forslags Gennemførelse, vil de have faaet kraftige Midler i Hænde til at opnaa Resten med, og at de derfor støtter dette Forslag med god Grund og stor Fornøjelse og uden nogen som helst Følelse af at være Offerlam. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), der i Dag talte paa Socialdemokratiets Vegne, mindede om sin Tale for 4 Aar siden, som Tinget kender; han tilsagde den nuværende Regering og dens Parti — som for Resten ogsaa den tidligere Regering — sin fulde Hjælp og udtalte sin Glæde over deres Gerning, alt idet han fastholdt, at hans Parti ansaa sig for skilt fra alle andre Partier, den fore-